

Rád bych se zde zmínil o tom, proč jsem zvolil jako téma pro tuto práci „ zástavní právo“. Převážnou část své právní praxe jsem absolvoval jako právník v bance. V bankovníctví jsem začal pracovat jako jeden z prvních právníků vůbec v době kdy se z původní Státní banky československé začaly postupně oddělovat samostatné bankovní subjekty jako Investiční banka, Komerční banka a další. S prudkým rozvojem bankovního sektoru se objevila celá řada problémů v oblasti přípravy právních dokumentů, smluv a to jak úvěrových tak zástavních. V té době chyběly jakékoliv vzory, jakákoliv zkušenost a všechny smluvní dokumenty se tvořili jen na základě výkladů příslušných ustanovení tehdy platných právních předpisů. Potýkali jsme se tehdy s celou řadou složitých právních problémů, které se odvíjely od nedostatečné kvality zákonů, které zase byly poplatné hektické době po roce 1989, kdy se s přeměnou společenského řádu překotně měnila a vyvíjela i legislativa. Kvalita schvalovaných právních norem odpovídala své době což se však bohužel odráželo i v kvalitě tvořené smluvní dokumentace. Proto když jsem se rozhodoval jaké téma zvolit pro rigorózní práci, zákonitě jsem sáhl do této doby, která pro mě byla z hlediska mé právní praxe nejzajímavější a zástavní právo proto, že to byl a pro finanční instituce dodnes je jeden z nejvýznamnějších nástrojů jak si zabezpečit návratnost investovaných prostředků. Struktura práce pak vychází z mého vlastního zájmu o vývoj zástavního práva, zejména jeho realizace v ČR od jejího vzniku do dnešní doby, přičemž jsem vycházel z právního stavu příslušných norem platných do 31.12.2007.